

Nr 25.

Ankom till riksdagens kansli den 21 april 1931 kl. $\frac{1}{2}$ 11 f. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 2 juni 1911 om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar.

Genom en den 20 mars 1931 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 191, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

Lag

angående ändrad lydelse av 1 § lagen den 2 juni 1911 (nr 43 s. 1) om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar.

Häri genom förordnas, att 1 § lagen den 2 juni 1911 om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar skall i nedan intagna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

Ej må — — — — eller sjuka.

Ej heller vare tillåtet att såsom märke å handelsvaror eller eljest i handelsändamål bruka märke, som består av vitt kors å röd botten.

Vad nu stadgats gälle ock i fråga om märke eller benämning, som med ovan omförmälda företer sådan likhet, att förväxling lätt kan äga rum.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1931; dock må varumärke, vari ingår märke, som avses i 1 § andra stycket, och vilket redan före lagens utfärdande brukas av näringsidkare, fortfarande användas till den 1 januari 1936.

Gällande
lag.

I lagen den 2 juni 1911 om skydd för vissa internationella sjukvårdsbeteckningar ha för närvarande 1--3 §§ följande lydelse:

1 §. Ej må märke, bestående av rött kors å vit botten, eller benämningarna »röda korset» eller »Genèvekorset» offentligen brukas utom för den militära sjukvården eller med Konungens tillstånd av förening, till vars uppgift hör att i krig biträda vid vården av sårade eller sjuka.

Likaledes vare förbjudet att offentligen bruka märke eller benämning, som med nu omnämnda företeer sådan likhet, att förväxling lätt kan äga rum.

2 §. Tillstånd, som meddelats förening, varom i 1 § sägs, medför ej befogenhet att använda märket eller benämningen såsom märke eller benämning å handelsvaror eller eljest i handelsändamål.

3 §. Var som till salu håller varor, därå anbragts märke eller benämning, som i 1 § avses, eller i firma olovligen intager dylik benämning eller eljest olovligen brukar märke eller benämning, som nyss sagts, straffes med böter från och med fem till och med ettusen kronor eller fängelse i högst sex månader.

Ifrågavarande lag tillkom för att möjliggöra ratifikation för Sveriges del av en konvention den 6 juli 1906 till mildrande av de sårades och sjukas öde i fält. Enligt denna hade konventionsstaterna nämligen förbundit sig att genom lagstiftningsåtgärder söka undertrycka användning av röda korset i krig eller fred såsom beteckning för annat än av konventionen skyddade sanitetsformationer, sjukvårdsinrättningar m. m.

Proposi-
tionen.

Sverige har nu biträtt en ny konvention, dagtecknad den 27 juli 1929, angående förbättrande av sårades och sjukas vård vid arméer i fält. Denna konvention innehåller, jämte en utfästelse av samma innebörd som den ovan nämnda, ett stadgande, varigenom regeringarna i de fördragsslutande staterna förbundit sig att vidtaga eller föreslå sina lagstiftande församlingar nödiga åtgärder för förhindrande av att enskilda personer eller sammanslutningar använda sig av Schweiziska Edsförbundets vapen (vitt kors å röd botten) eller efterhärmmingar av detta vapen, vare sig som fabriks- eller handelsmärke eller som del av dylika märken eller i oredligt handelssyfte eller på sätt, som kan såra den schweiziska nationalkänslan. Denna bestämmelse — som tillkommit på grund därav att nämnda vapen i ej ringa utsträckning blivit föremål för missbruk — har ansetts påkalla, att vår lagstiftning, innan konventionen ratificeras, fullständigas med ett stadgande om förbud mot användande av sådant märke.

Ett sådant stadgande innefattas i det genom propositionen föreslagna tillägget till 1 § i förevarande lag. Departementschefen har härom anfört, att det visserligen kunde invändas, att det föreslagna stadgandet icke helt täckte konventionens bestämmelse, i det att skydd för vapnet icke gaves för sådant fall, då detsamma, utan att brukas i handelsändamål, användes på sätt, som kunde såra den schweiziska nationalkänslan, men att härutinnan borde framhållas, att därest överhuvud någon gång hos oss ett dylikt användande skulle förekomma, gärningen säkerligen skulle innebära förargelseväckande beteende och på denna grund bliva straffbar. — Övergångsbestämmelsen till den före-

slagna lagen står i överensstämmelse med motsvarande stadgande i 1911 års lag och med den nya konventionens innehåll.

I fråga om de närmare skälen för lagförslaget får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet har vid granskning av lagförslaget icke funnit anledning till *Utskottet*. erinran däremot och får således hemställa,

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 21 april 1931.

På första lagutskottets vägnar:

A. ÅKERMAN.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerman*, greve *Spens*, *Larson* i Lerdala, *Anderson* i Hägelåkra, *Norling*, *Forssell*, *Hjalmarsson* och *Julin*;

från andra kammaren: herrar *Björkman*, *Lindley*, *Johansson* i Brånalt, *Sjögren** och *Johansson* i Huskvarna, fröken *Wellin* samt herrar *Olsson* i Mellerud och *Björling*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.